

eller et andet privat Selskab, at en af de Fordele, som Selskabet vilde betinge sig, vilde være den, at vore egne Forbindelsesmidler ikke maatte naa den Fuldkommenhed, som vi fra vor Side kunde ønske, de skulde naa. Det vilde jeg anse for at være i høj Grad uheldigt, og jeg vilde ogsaa anse det for i høj Grad uheldigt, om Staten vilde opretholde en Konkurrence til sine egne Foretagender og vedblivende lade disse Forbindelser være paa private Hænder, da Staten jo meget godt er i Stand til at besørge denne Trafik, bedre end private Selskaber ere i Stand til det, og navnlig vilde vi jo, naar Staten paatager sig det, fremtidig være fri for den Slags Ovrerumplinger eller Trusler, som det forenede Dampskibsselskab nu har søgt. Jeg vil derfor tillade mig paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at spørge den højtærede Minister om hans Stilling til denne Sag, og om den ærede Minister er stemt for, saa snart det forenede Dampskibsselskab opgiver sin Virksomhed med Hensyn til Forbindelsen mellem Byerne ved Sundet, at foretage Skridt til, at Staten umiddelbart derefter kan paatage sig denne Drift, og om den højtærede Minister ikke mener, at det, der allerede er foregaaet, er af den Beskaffenhed, at Staten straks bør skride ind og søge at etablere denne Forbindelse ved Hjælp af Statens egne Skibe.

Chr. Rasmussen: Der er af min ærede Medforslagsstiller gjort udførlig Rede i al Almindelighed for de Motiver, vi have haft til at fremkomme med den foreliggende Forespørgsel, ligesom ogsaa den foregaaende Taler har omtalt et Par af de Forbindelser, der nu gennem det forenede Dampskibsselskab have mellem Kjøbenhavn og Sverige. Men der er endnu en enkelt Side af Sagen, som jeg skal tillade mig at omtale lidt nærmere, en enkelt Linie, som sikkert, dersom Staten skal overtage den Trafik, som det forenede Dampskibsselskab nu har, vil være af ikke ringe Betydning. Jeg sigter her til Dampfærgeforbindelsen mellem Helsingborg og Helsingør og navnlig til den højst uheldige Beliggenhed af Dampfærgelejet i Helsingør. Dampfærgelejet er nemlig der anbragt inde i selve Havnen, en Havn, der i Forvejen kun er af ganske ringe Størrelse, og hvad Besejlingsforholdene angaar, er en yderst vanskelig Havn. Der er i det hele taget saa uheldige Forhold ved Færgefarten mellem Helsingør og Helsingborg, hvad angaar Færgelejet i Helsingør, at der vel kan være

al mulig Anledning til at omtale dette lidt nærmere. Da Lovforslaget om at indrette Dampfærgeforbindelsen mellem Helsingør og Helsingborg i Samlingen 1888—89 var til Behandling her paa Rigsdagen, blev der af forskellige Rigsdagsmænd, saaledes af den daværende 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Tvede), den nuværende 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Høst), det nuværende 5te kongevalgte Medlem af Landstinget (Carstensen) og endelig af det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) gjort gældende, at dette Færgeleje inde i Helsingør Havn vilde faa en højst uheldig Beliggenhed, og fra disse Mænds Side blev der ivret meget stærkt imod, at man lagde Færgelejet inde i Havnen. De Grunde, der bleve anførte fra disse Rigsdagsmænds Side, vare for det første, at Trafikken mellem Helsingør og Helsingborg, efter at Staten selv havde overtaget den og ladet denne Route befære af et Dampskib, var vokset i overordentlig høj Grad, og at denne Trafik ganske sikkert, naar man fik Færgeforbindelsen, vilde vokse i endnu højere Grad og bevirke, at det maaske gjordes nødvendigt at lade Færgen gøre indtil en Snes Tur i Døgnet, og dernæst anførtes, at Færgen jo er vanskelig at manøvrere, fordi den er større og bredere end de almindelige Dampskibe, og at det derfor vilde bevirke — naar Færgelejet skulde anbringes inde i Havnen — at Pladsforholdene i denne i Forvejen stærkt indskrænkede Havn vilde blive meget uheldige, saa meget mere, som Helsingør Havn benyttes meget af Skibe, som ikke kunne komme ind andre Steder, og som søge Vinterleje. Der blev af de nævnte Rigsdagsmænd den Gang gjort meget stærkt gældende, at man ikke burde gaa til at anbringe Færgelejet inde i Havnen, og navnlig det 5te kongevalgte Medlem af Landstinget, der jo selv er Sømand, gjorde meget stærkt gældende, at det vilde være højst uheldigt. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle af de Bemærkninger, som det ærede Medlem af Landstinget den Gang anførte. Han udtalte: „Jeg betænkte mig lidt paa at tage Ordet, fordi jeg kun havde et Par Bemærkninger at fremføre med Hensyn til Spørgsmaalet om Helsingørs Havn. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, hvis Hjemstavn nu er Helsingør (Høst), i, at det er en meget vanskelig Havn at anløbe. Det har den været bekendt for i hele sin Levetid, og enhver, der hyppig gæster Helsingør, vil vide, at Strømmen over Kronborg-Pynten forøger